

Κυρίες και Κύριοι,

Έχω την τιμή και τη χαρά εκ μέρους του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ να ξεκινήσω τις εργασίες στο 9^ο Εκπαιδευτικό Συνέδριο της ΟΛΜΕ με θέμα: **«Εκπαιδευτικά και εργασιακά προβλήματα των εκπαιδευτικών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης».**

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να ευχαριστήσω το ΔΣ της ΕΛΜΕ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ δια του προέδρου της Σωκράτη Σαββελίδη, τόσο για τη φιλοξενία όσο και για τη συνεργασία του προκειμένου να πραγματοποιηθεί το συνέδριο.

Με το συνέδριο, η ομοσπονδία φιλοδοξεί μέσω μιας ουσιαστικής συστηματικής και οργανωμένης συζήτησης, να ενισχύσει και επικαιροποιήσει τα επιχειρήματά της, στον αγώνα που δίνει, να στηρίξει τον εκπαιδευτικό της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στο δύσκολο ρόλο που του έχει ανατεθεί από την κοινωνία.

Και επειδή **οι συνθήκες εργασίας των καθηγητών είναι και συνθήκες μάθησης των μαθητών**, η προσπάθεια αυτή δε στοχεύει στη στήριξη ενός κλάδου εργαζομένων αλλά στην ποιοτική ενίσχυση ενός κοινωνικού αγαθού, όπως αυτό της εκπαίδευσης.

Η προετοιμασία του Συνεδρίου από τα μέλη τόσο της οργανωτικής όσο και της επιστημονικής επιτροπής διεξήχθη σε μια εξαιρετικά δύσκολη σε σχέση με τις υποχρεώσεις της περίοδο.

Ως συνδικαλιστικό όργανο εργαζομένων σε ένα ευαίσθητο αγαθό, οφείλαμε παράλληλα να οργανώσουμε και να πρωτοστατήσουμε σε ένα ισχυρό και αγωνιστικό ρεύμα, το οποίο να διαπερνά και να διαχέεται σε ολόκληρη την κοινωνία.

Επί 4 μήνες τα 42 μέλη των ομάδων εργασίας μαζί με τα μέλη των Δ.Σ. του ΚΕΜΕΤΕ και της ΟΛΜΕ, προετοίμασαν το συνέδριο αυτό πραγματοποιώντας .....συνεδριάσεις ενώ παράλληλα πραγματοποιήθηκαν και..... προσυνέδρια.

Την ίδια περίοδο η κυβέρνηση εκμεταλλευόμενη την οικονομική κρίση προχώρησε στην υλοποίηση εκτεταμένων συγχωνεύσεων – καταργήσεων σχολικών μονάδων σε όλη τη χώρα.

Έτσι επιχειρείται να δημιουργηθούν, πολυπληθή (πολυδύναμα, λέει, η κυβέρνηση), απρόσωπα και μαζικά σχολικά κέντρα, με στοιβαγμένους 30 μαθητές ανά αίθουσα, εξαφανίζοντας το σχολείο της γειτονιάς, όπως σήμερα το γνωρίζουμε.

Η κατακόρυφη αύξηση του αριθμού μαθητών ανά τμήμα θα έχει δραματικές συνέπειες στην ποιότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Το συμφέρον μας ως εργαζομένων στη δημόσια εκπαίδευση καθώς και το συμφέρον της ίδιας της δημόσιας εκπαίδευσης και των μαθητών που προέρχονται από τις ασθενέστερες κοινωνικά ομάδες, επέβαλλαν τη δημιουργία ενός πανεκπαιδευτικού μετώπου, έτσι ώστε να συγκρουστούμε και να ανατρέψουμε τις αντικειμευτικές πολιτικές της κυβέρνησης.

Η πραγματοποίηση του 9^{ου} Εκπαιδευτικού Συνεδρίου της ΟΛΜΕ, κάτω από αυτές τις αντίξοες συνθήκες, φιλοδοξούμε να αποδείξει με επιστημονικό τρόπο το πώς οι εκπαιδευτικές ανάγκες υποτάσσονται στην οικονομική σκοπιμότητα καθώς και τον αντικειμευτικό χαρακτήρα των κυβερνητικών επιλογών.

Κυρίες και Κύριοι Σύνεδροι,

Εκτός των διαφόρων παραγόντων που διαπαιδαγωγούν τους νέους όπως η οικογένεια, τα ΜΜΕ αλλά και η κοινωνία γενικότερα, η Πολιτεία είναι υποχρεωμένη με τρόπο συστηματικό να τους κοινωνικοποιεί, να τους μεταδίδει γνώσεις και να καλλιεργεί τις δεξιότητές τους.

Ο ρόλος του εκπαιδευτικού στη διαδικασία αυτή είναι καθοριστικός. Πρόκειται για έναν ρόλο πολυσχιδή και πολυεπίπεδο, αφού ο εκπαιδευτικός ΔΕ οφείλει να είναι ταυτόχρονα, παιδαγωγός, διδάσκων, εμπυχωτής, ενημερωμένος επιστημονικά, αξιολογητής αναγκών και επίτευξης στόχων.

Είναι αυτονόητο ότι προκειμένου να ανταποκριθεί με επιτυχία στο ρόλο του αυτό, θα όφειλε η Πολιτεία να τον στηρίξει επιστημονικά, εργασιακά και κοινωνικά.

Δυστυχώς μέχρι σήμερα όχι μόνο δεν έχει ανταποκριθεί σε αυτό της το χρέος, αλλά επιχειρεί να περάσει η αντίληψη ότι ο εκπαιδευτικός φέρει τις βασικότερες ευθύνες για την όποια αναποτελεσματικότητα της δημόσιας εκπαίδευσης.

Ειδικότερα, η κυβέρνηση αυτή, αμέσως μετά τις εκλογές του 2009, εγκατέλειψε πολύ γρήγορα τις όποιες προεκλογικές δεσμεύσεις της και στο όνομα της οικονομικής κρίσης και των ελλειμμάτων, με πολιτική της επιλογή, άρχισε το γκρέμισμα του κοινωνικού κράτους που οι εργατικοί και κοινωνικοί αγώνες είχαν δημιουργήσει.

Αποδεχόμενη τις κατευθύνσεις της Τρόικας και με οδηγό ένα Μνημόνιο που συνεχώς αναθεωρείται επί τα χείρω, υλοποιεί την πιο αντιλαϊκή πολιτική που έχει εφαρμοστεί μεταπολιτευτικά στη χώρα μας.

Οι επιπτώσεις αυτής της πολιτικής, έχουν ως αποτέλεσμα για τους εκπαιδευτικούς μείωση ετήσιων αποδοχών από 2.000 έως 3.400 €. Μείωση που στην πραγματικότητα είναι πολύ μεγαλύτερη αν

συνυπολογίσουμε την αύξηση του ΦΠΑ, των καυσίμων και το τιμολόγιο της ΔΕΗ.

Οι εκπαιδευτικοί που εργάζονται ως αναπληρωτές, με την καθιέρωση του θεσμού του ΑΜΩ, υπέστησαν επιπλέον και αντίστοιχη μείωση μετατρέποντάς τους ουσιαστικά σε ωρομίσθιους.

Όσον αφορά την απαιτούμενη χρηματοδότηση της Δημόσιας Εκπαίδευσης, ενώ ακόμη αναζητείται το επιπλέον 1 δις που υποσχέθηκε η κυβέρνηση πέρυσι, σήμερα βρίσκεται στο τραγικό ποσοστό του 2,75 του ΑΕΠ (ρεκόρ 35ετίας).

Το αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής επιλογής έγινε φανερό από την αρχή της φετινής σχολικής χρονιάς με τραγικές ελλείψεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό, χαμένες διδακτικές ώρες. Προκειμένου δε να καλυφθεί κατά το δυνατόν αυτή η κατάσταση, οι εκπαιδευτικοί υποχρεώθηκαν σε υποχρεωτικές υπερωρίες, μετακινήσεις σε 2 και 3 σχολεία και υπολειτουργία και υποστελέχωση πολλών υποστηρικτικών δομών της εκπαίδευσης.

Παράλληλα με τη βοήθεια των διορισμένων από την κυβέρνηση Περιφερειακών Διευθυντών Εκπ/σης και τις ασφυκτικές πιέσεις που ασκήθηκαν σε Διευθυντές Σχολείων και Συλλόγους Διδασκόντων, συμπτύχθηκαν χιλιάδες τμήματα, στοιβάζοντας μαθητές σε αρκετές περιπτώσεις και άνω των 30 σε αίθουσες που δεν πληρούν τις στοιχειώδεις απαιτούμενες προδιαγραφές.

Κι επειδή όλα αυτά δεν φάνηκαν ικανά να αποκρύψουν την άρνηση της Πολιτείας να ανταποκριθεί στη στοιχειώδη υποχρέωσή της να παρέχει δημόσια δωρεάν εκπαίδευση, αποφάσισαν τόσο την ουσιαστική κατάργηση των ΤΑΔ – ΕΤΑΔ, όσο και την εξαφάνιση άνω των 1.000 σχολικών μονάδων, αδιαφορώντας για

τις αρνητικές κοινωνικές και παιδαγωγικές συνέπειες της απόφασής τους αυτής.

Και φυσικά η αδιέξοδη αυτή εφαρμογή της πολιτικής του Μνημονίου στην εκπαίδευση θα επιβάλλει την επέκταση αυτής της απόφασης σε περισσότερα σχολεία στο άμεσο μέλλον, με πρώτα της θύματα τα Τεχνικά Σχολεία.

Κυρίες και Κύριοι Σύεδροι,

Οι εκπαιδευτικοί και τα συνδικάτα τους δεν έμειναν απαθείς σε αυτή τη διάλυση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης. Διαμαρτυρήθηκαν, αντιστάθηκαν και θα παλεύουν συνεχώς για την ανατροπή αυτής της πολιτικής που είναι φανερό ακόμη και στους πιο δύσπιστους και από εμάς αρχικά, ότι οδηγεί κατευθείαν σε μια φθηνή, απαξιωμένη εκπαίδευση με τελικό προορισμό την πλήρη ιδιωτικοποίησή της.

Πίσω ακόμη και από την πρόσφατη μεταρρυθμιστική ρητορική τους για το ΝΕΟ ΛΥΚΕΙΟ ο στόχος τους είναι ίδιος: φθηνότερο εξεταστικό σύστημα, λιγότεροι μαθητές με γενική μόρφωση, εξαφάνιση της ενισχυτικής υποστηρικτικής διδασκαλίας, κατάργηση των δαπανηρών βιβλίων, εξαφάνιση της διδασκαλίας όπως την ξέραμε έως σήμερα μέσω της εξ αποστάσεως ιντερνετικής εκπαίδευσης.

Ο ρόλος που επιφυλάσσεται στους εκπαιδευτικούς προκειμένου να υλοποιηθούν αυτά τα σχέδια, είναι ένας άβουλος ρόλος, ένας ρόλος υποταγής και εντολοδόχου.

Η ρητορική για την «αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού» , δεν συνοδεύεται από τα αναγκαία μέτρα στήριξης του έργου του, μέσω της καθιέρωσης μιας ετήσιας ουσιαστικής επιμόρφωσης,

ούτε της επιστημονικής, εργασιακής και μισθολογικής αναβάθμισής του.

Εξοργιστικά συνδυάζεται τόσο με την οικονομική εξαθλίωσή του, όσο και με την υποταγή του, από ένα όλο και περισσότερο κομματικό κράτος, που δεν διστάζει να ανατρέπει συνθέσεις υπηρεσιακών συμβουλίων, και να απονέμει θέσεις σχολικών συμβούλων σε όσους το υπηρέτησαν από διορισμένες θέσεις.

Συνδυάζεται επίσης από την ψυχολογική εξόντωσή του, μέσω της υποχρεωτικής παραμονής του επί Ζετία και Ζετία μακριά από την οικογένειά του, της αμφισβήτησης της μόνιμης εργασίας για τους νεοδιόριστους, της αβεβαιότητας και ανασφάλειας που καλλιεργείται για την ξαφνική μετακίνησή του από το ένα άκρο της Ελλάδος στο άλλο.

Περνά τέλος μέσα από τη στοχοποίηση των συνδικαλιστικών αγώνων και του συνδικάτου, με τη βοήθεια των «προθύμων» ΜΜΕ, τα οποία ευθύνονται για την καλλιέργεια αρνητικών προτύπων, όπως η εκμετάλλευση, ο ανταγωνισμός, ο ατομικισμός, ο τζόγος και η εμπορευματοποίηση κάθε αξίας.

Κυρίες και Κύριοι Σύεδροι,

Με τη βεβαιότητα ότι οι συλλογικές εργασίες του 9^{ου} Εκπαιδευτικού Συνεδρίου θα ενισχύσουν με επιστημονικά επιχειρήματα το μέτωπο όλων των εκπαιδευτικών για να ανατραπούν αυτές οι πολιτικές, κηρύσσω την έναρξή του.